

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill
Félévre . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:

Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Zrinyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Riválisok.

(N.) Egyidőben a közel multban sok szó esett a barcsi járásbíró-ság felől. A barcsi érdekeltségi klikk hallatlan buzgalmának sikerült egy sovány petícióra való aláírást összegyűjteni, amelyet diszes deputációt vitt fel a kormányhoz — a járásbíró-ság érdekében. Alig ért azonban egy teli tarsoly biztatással megterhelten a deputáció haza, az érdekelt községek, akik járásbíró-ság szempontjából Barcshoz voltak csatolandók, — elkezdtek tiltakozni, hogy ők bizony soha sem is kívánták meg a barcsi járásbíró-ságot. Mi szigetváriak karba fűzött kézzel, mosolyogva néztük azt a furcsa vitát. Sok minden került napfényre akkor, hivatalos pres-sió, félrevezetés meg mi egymás amit taligájába fogott a magánérdek. Az igaz, hogy kívülről szép nagy betűkkel rá volt írva, hogy „közérdek.“

Aztán elfeledtük az egészet, a komédiát. Kiki eljátszotta a szerepét, a csillár kialudt. Nyugodni tértünk, mi is, a színészek is. És elszenderült a barcsi járásbíró-ság eszméje is. Mi —

nem ok nélkül — úgy hittük. Egy laptársunk felvilágosított, hogy téved-tünk, mert hiszen „a barcsi járásbíró-ság fel állítása most már nem késhet sokáig.“

Mi nem kételkedünk a tisztelt lap-társunk jól értesültsége felett általában. De ezt kénytelenek vagyunk kivételnek minősíteni. Kétkedésünk alapja nem jól, vagy kevésbé jól értesültség, ha nem ama meggyőződés, hogy a kormány a közérdek negligálásával nem fog egy magán érdekeltségi klikk sugalta bete-ges eszmét megvalósítani. Ne bátorod-janak fel a jó barcsiak, vagy a tőlük geografiailag messze eső és így két-séggkívül objektív ítélő laptársunk, nem vagyunk mi irigyek Barcs enormis ha-ladására, nem is óhajtunk Barcs ha-nyatlásából hasznot remélni. Ellenke-zőleg. Hazafias örömmel találjuk egy magyar város fejlődésén.

Csak hogy járásbíró-ság felállítása Barcson nem jelent fejlődést, ez esz-me megvalósítása nem közérdek. Sőt merjük állítani, hogy a járásbíró-ság felállítása egyenesen ellenkezik ama közigazgatási járás érdekeivel, melynek Barcs a középpontja.

Valamely közigazgatási intézmény tehát járásbíró-ság létesítését az állam vagy kormányzat, vagy ama vidék speciális érdekei indokolják, amelyre az intézmény hatásköre kiterjed. Vagy mind kettő érdekei. A legoptimistábban gondolkozók sem hiszik hogy Barcson járásbíró-ság kormány, vagy állami ér-dek. Nem állami, mert hisz egy új járásbíró-ság felállítása tetemes pénz-áldozattal jár, mely az új járásbíró-ság előre látható csekély ügyforgalma mel-lett nem fog bélyegilletékek révén megtérülni. Nem is kormányzati érdek mert hiszen a szigetvári járásbíró-ság nincsen túlhalmozva oly mértékben elintézendő ügyekkel, nin-csenek feldolgozhatatlan restáncziái, melyek a kormányzat szempontjából az ügyforgalom ily radikális kettévá-lasztását követelnék. A szigetvári járás-bíró-ság ügyforgalma nem haladja túl azt a számot, melyet Somogyvármeg-ye többi járásbíró-ságánál intéznek el. Biróinak összes száma három, a hány birói állás Somogyvármegye valamen-nyi járásbíró-ságánál rendszeresítve van. Ez döntő czáfolata az ellenkező nézet-nek, hogy az ügyforgalom új járásbi-ró-ság felállítását követeli.

Kongrua *

Ami koron testté lön a
Kongrua,
Felsőhajték, . . . nem lesz többé
Rongy-ruha
Hecenyében rögtön elis
Képzelm,
Milyen nyalka, puczos lelkész
Leszek én.
Szalon kabát, téli-nyári
Felöltő
Simul hozzám, s fogason is
Lóg kettő.
Megse pendült persze eszem-
Ágába,
Hogy még más is beleszól a
Kártyába,
Mikor végre megérkezett
A ráta,
Minek jöttét sok-sok szegény

Pap várta:
Oly szándékkal vettem fel a
Kongruám,
Hogy majd ujjal cserélem fel
Rongy-ruhám.
„Édes apja!“ szólta meg
Hitvesem,
Kongruádból nekünk nem jut
Semmisen? . . .
Csak magadra gondolsz és azt
Nem látod, . . .
Milyen rongyos három fiad,
Két lányod? . . .
Pedig én is itt volnék ám
Édesem,
Ki tincetek gondotokat
Viselem! . . .
Rám férne ám én rám is az
Új gúnya,
Hogy ne lennék a világnak
A gunyja.
Igazad van édes anyám,
Angyalom,

De mikor a szükség oly nagy
Hatalom! . . .
Mindamellet szándékomtól
Elálllok,
Tudod-e mit? . . . vegyünk neked
Kabátot!
Nem kell nekem, én abba nem
Egyezem,
Hogy miattam rongyoskodjék
Gyermekeim.
Győztél asszony, győztél édes
Hitvesem,
Szalon ruha nem kell tehát
Nekem sem! . . .
És most arra fordítjuk a
Kongruát,
Veszünk rajta gyermekinknek
Új ruhát.
Hiába lön testté hát a
Kongrua,
A mi ruhánk még most is csak
Rongy-ruha.

Jávory Nándor.

* Protestáns lelkészek évi fizetésének 1200, il-
letve 1600 koronáig való állami kiegészítése.

A második kérdés is így dől el. A baresi járás községeinek nem érdeke, hogy külön járásbírósgot nyerjenek. Ily értelemben nyilatkoztak az érdekelt községek ama petíció kapcsán, melyet suo sponte a kormányhoz benyújtottak. Bares alkalmatlan geográfiai helyzete, ipari, kereskedelmi, közművelődési viszonyai szembeállítva Szigetvárral ennek javára döntöttek. Végül hatalmas rugó volt e megnyilatkozásra az évszázados gyakorlat, mely az érdekelt községeket minden ügyes-bajos dolgaikban, üzleteik kötésében, művelődésük terén, ugyszólván összes életviszonyaik megnyilatkozásában Szigetvárhoz szoktatta.

Bares városa egyes egyedül maradt a mérleg egyik felén, vele szemben a másik félen alig kivétellel közigazgatási járásának összes községei, akik a régi állapot szerint kívánnak és tudnak boldogulni. Eltekintve attól a kérdéstől, hogy van-e joga egy községnek ahoz, hogy saját vélt könnyebb boldogulása okából más nem kevésbé élethez és boldoguláshoz jogosult közületek érdekét a magáénak alárendelje: vajjon bírja-e Bares azokat a kellekeket, melyek a járásbírósg felállítását követelik. A járásbírósgok felállítása idején, 1872-ben nem szükmarkuan hanem bölcsen mellözte a kormány Bares igényeit. Nagyon kicsi kis falu volt akkor, odaépítve az ország határszéléhez. Aztán se utvonalaí amelyek kényelmes összeköttetést engedtek volna a terveztetett járás községeivel — azokon ma is csak ká-

nikulában lehet közlekedni, — szóval nem lehetett igénye, hogy járási közigazgatási, bírósgai székhely legyen.

Azóta kétség kívül változtak viszonyai fejlődött is. Idők folyamán épült szeszgyára, fűrészmalma, létesítettek sertéshizlalót. A jó baresiak akkor azt hitték mindenük van arra, hogy legalább közigazgatási székhely legyenek. Nehány száz munkás a gyárakban, ez már kétség kívül ok egy szolgabírósg felállítására. A szigetvári főszolgabírósg ugyan nagyon szépen, restanciák nélkül el birta intézni a közigazgatási ügyeket, hanem szerencsájükre divatba jött a szoczializmus. Ehez még csak valamely apropos kellett, hogy a szolgabírósg szükségességének látszata megteremtse az új közigazgatási járást. Az apropos jelentkezett egy pár korecsmi verekedés formájában, melyet néhány becsipett gyári munkás scenirozott. A verekedő és zavargó gyári munkás fogalmát oly könnyű felcserélni, mikor a szoczializmus kén szagával van telítve a levegő. Deoikve anélkül, hogy az érdekelt községeket csak kérdezték volna is, kaptak a baresiak szolgabírósgot. És pedig csak szolgabírósgot és akkor, mikor a fűrész gyár és sertéshizlaló virágozott.

Bares lakosai ma már 5,000-re szaporodtak. Csak ennyi a változás az előbbi időhöz képest és az, hogy az erdő elfogyván, a fűrészgyár üzeme a minimumra redukálódott, a sertések elhullottak, a sertéshizlaló már 4 éve nem ad osztalékot, tisztviselőit is a tartaléktökeből fizeti. Igaz az idén ju-

tott még is valamelyes osztalék a részvényeseknek, de nem a sertés hizlalásból, hanem a polentaliszt készítéséből. Szóval se fűrész gyár, se sertéshizlaló. Egyedül a Kremser-féle szesz gyár áll régi üzemében. Tekintve, hogy az említett 3 ipartelep volt az a kedvencz vessző paripa, melyen a baresiak a járásbírósg intézményébe akartak belovagolni, ezek pusztulása után igazán nincs semmi, amivel Bares járásbírósgot követelhetne. Sőt mivel azok a felfujt okok, melyek révén a szolgabírósgot kikönyörögték, megszűntek: még a szolgabírósgnak sincs lét jogosultsága.

Aztán azt is kérdezhetnök, hogy hol veszi valamely város azt a jogát, hogy az ő privát boldogulása okából követeli, hogy más községek neki alárendeljék a saját érdekeiket? A szigetvári járás érdekelt községei petícióban és deputációval tiltakoztak a baresi járásbírósghoz csatolásuk ellen, mert ez az ő vitális érdekeik ellen van. E községek érdeke is ér annyit, mint Baresé, sőt többet, mert felette többségben vannak.

Am ne érjen bennünket az a vád hogy mi szigetváriak Bares fejlődésének ellenségei vagyunk. Szívünkben kívánjuk, hogy mihamar metropolissá nője ki magát. Az utat is megmutatjuk: tessék rendezett tanácsu várossá alakulni. Ha oly fejlett, oly erős, oly nagyra vágyó, könnyen fog menni és kűtönvállása senkinek sem lesz ellenére.

A kis szerző.

Együtt ült a társaság a kávéházban. Kettő színész, a harmadik kritikus. Premier előtt két órával voltak s természetes, hogy nem is beszéltek egyébről, mint az új darabról. A kritikus élceket faragott rá, az egyik színész a jellemeiről beszélt, az apa színész pedig a kis szerzőt dicséerte.

— Igazán különös — szólt a kritikus az öreg színészhez, — hogy neked osztották azt a szerepet; hiszen sohasem játszottál még apát.

— Magam is csodálkozom, mondja az öreg, — mert bizony agglegénykényt egyedül élek a világban. De azért meglássátók ezuttal el fogom találni a kellő hangot; belellem magam abba a szerepbe. Nem bírok betelni vele, oly édes. Mikor olvasom, régi, elfelejtett akkordot hallok megcsendülni, — édesen fájót.

A kritikus, meg a másik színész kíváncsian nézett az öregre, aki révedezve a kávéház vastag füstjébe bámult.

— No öregem, halljuk a regényedet — sürgette impressiókat lesve a kritikus.

Az öreg felnéz, szeméi úgy csillogtak.

— Regény? az. Hogy fecsegjek, hát figyeljetek.

Itt az öreg rágyujtott, de oly lassan, még a gyufával is játszott egy darabig. Aztán elkezdte:

Régen történt. Valahol az alföldön járt a társulatunk. Olyan társulat volt, amit nem az anyagi érdek csak a rajongás tartott össze. Én voltam akkor a legfiatalabb és természetesen a legszerelmesebb is. Szerettem a primadonnát egy 25 éves gyerek rajongásával. Ő is szeretett. Együtt voltunk mindig, ha utban voltunk egy kocsin ültünk. Egyszer a hózivatar az országuton lepett meg bennünket. Megrekedtünk. Akkor valamennyi férfi leszállt a kocsiról s elkezdtek a havat hányni a kocsi előtt s így mentünk a legközelebbi korecsmáig. Ott megbetegedtem meghültem a hóhányásban. Éjjel lázam volt, tüdő gyuladást kaptam. Másnap a társaság továbbment, én ott maradtam betegen. Anna is velem akart maradni ápolónak, de az igazgató nem engedte. Elképzelhetitek azt az órát, mikor elváltunk. Anna odajött, megcsókolt, s könnyei az arcomra hullottak. Láztól forró arcomat még jobban melegítették azok a könnyek. Így hanykolódtam

lázban soká, éjjelenként megjelent Anna képe előttem, láttam a színházat, ott Annát, a sok tapsot, a koszorut. Aztán a nézőtérén az embereket, amint gyönyörködtek benne, mindenik szerette volna magáénak azt, aki az enyém lett volna. Viziómban láttam magam kiterítve. Anna itt volt a temetésemen, megsiratott s visszament a színpadra, ott játszott, énekelt, tánczolt. Ez volt a legfájdóbb . . .

Én meghalok, Anna itt marad a világnak, mindenkié lesz, csak az enyém nem, nem tudtam szabadulni ettől a gondolattól, levelet irtam Annának. Azt irtam, hogy egy haldokló utolsó kívánsága, hogy hagyja ott a színpadot, menjen férjhez, ha ezt megteszi nyudodtan halok meg, avval a tudattal, hogy egy emberé lett, aki bizonyosan érdemes is rá. Aztán felgyógyultam Anna pedig — férjhez ment. Viszont láttam a férjével egy potrohos házi urral.

Sose feledem ezt a találkozást, váratlan történt az utcán megálltunk, mint bizalmas ismerősök, s nem szólt egyönk se, nem panaszkodtunk egymásnak, mert félt mindegyikünk, hogy talán a másiknak okoz bánatot vele.

H I R E K.

— **Esperes választás.** Mint tudósítónk írja: *Peti* Lőrincz bürös-váradí lelkész 24 szavazata ellenében 39 szavazattal, tehát 15 számtöbbséggel *Nagy* Lajos lábodi lelkész lett a belső-somogyi ev. ref. egyházmegye esperessévé megválasztva; a tudományosan képzett, jó modoru esperest szívesen üdvözljük azon magaslalon hová őt a közbizalom állította.

— **Alapítvány a földmivelő nép érdekében.** *Pálffy* János grófnak, ki a középosztály emelésére a három milliós alapítványt tette, méltó társa akadt *Albizi Ezken* Sándor, torda-aranyosmegyei földbirtokosban, ki a Maros-Ludas határában levő 1300 holdas birtokát az államnak felajánlotta, hogy teleépítési célokra használja fel. A fél millió koronát érő adománynak csak 5% kamatait akarja élete végéig élvezni.

— **Adomány.** A „Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet“ céljaira *Pohl* Mórné urnő (Diós-p.) 10 koronát volt szíves az elnöknő kezeihez juttatni, mely kegyes adományért az egylet nevében ez uton is hálás köszönetet mond az elnökség.

— **A közpénzeknek postalakarekpenztári uton való továbbítását,** amely egyike a belügyminiszternek a közigazgatás egyszerűsítését célzó javaslatainak, mint a Magyar Pénzügy írja, a törvényhatóságok tulnyomó többsége ellenzi, vagy tartozkodó álláspontot foglal el. A lényegesebb kifogások a következők: 1. Közpénzek forgalmának lebonyolításánál e rendszer még még nincs kipróbálva. 2. Üzleti éleben és csak a kettős könyvvel mellett alkalmazható ezélszerűen. 3. Csak egy rendeltetésű pénzek kezelésére lehet alkalmas. 4. Az egy számlára elhelyezett külön rendeltetésű vármegyei alapok pénzeinek, különösen ezek kamatainak felosztása sok ügyvel-bajjal jár. Átfutó pénzek kezelésénél csak késedelmet okoz. 6.

Pénzkezelés és számviteli egyszerűsítések helyet inkább zavart és bonyodalmat eredményez. 7. Költséges, mert a kezelés költségekkel jár s a postatakarékpenztárilag elhelyezett pénz csak 2% -ot kamatoz.

— **Pénzhamisítók.** *Bula* Mihály hercegfalvi születésű volt dunaföldvári utóbb budapesti lakos *Üveges* Sándorral együtt ezüst egy forintosokat és nikkelt 20 filléresket készítettek és hoztak forgalomba. *Bula* jóak látta a vizsgálat folyama alatt megszökni, és ezért körözötteti most a pécsi kir. törvényszék.

— **Drágább lett a sör.** Február elsején életbe lépett az az árszabályozás, a melyet a fővárosi sörgyárak elhatározták. A mondott naptól kezdve a hordósör hektoliterje 1 kor. 20 fillérrrel, a nagy palaczkörök ára 3 fillérrrel, s kisebb üvegé pedig 2 fil. drágább lett. Az áremelés ugy Budapestre mint a vidékre is szól. A budapesti vendéglősök paktumra léptek a sörgyárakkal s elfogadták az áremelést, nem ugy azonban a vidékiek a kik között most lesz csak általános a mozgalom a sörkartel ellen. A mozgalmat a debreczeni a vendéglős, kávé és koresmáros ipartársulat vezeti, a sört a vidéki gyárakból. vagy pedig külföldi sörgyárakból szerzik be. No hát odajutottunk hogy még a sörgyárosok is fészkelődnek, hálául, hogy — milliomosokká lettek Magyarországon; azt a közönséget zaklatják, terhelik, mely őket urakká tette, Ebből pedig az következhetik, hogy miután már nagymenyiségben fokozódik a bortermelés, a közönség hátat fordít a sörnek, mely különben is nagyon drága ital.

— **Országos ipari kataszter.** A keresk. minisztériumban nagy erővel folyik az ország összes iparvállalatainak szakmák szerint való egybeállítása. A kataszteri felvételek, a „Magyar Kereskedők Lapja“ értesülése szerint nagyjában már megvannak s a rendszeres beosztás után a keresk. miniszter a nagy anyagot nyolcz kötetben nyilvánosságra hozza. Hogy a nagybecsű ezimanyag mindenkinek hozzáférhető legyen, a miniszter annak megszerzési árát igen olcsóra: kötetenkint 1 koronára szabta meg.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorhaj, étvágytalanság, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fejfájásban szenvednek, használják a világhírű *Pserhofer* vértisztító labdacsokat, melyek teljesen ártatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és az legelsőrendű orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vélnünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitünő szert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tekercs mely 6 doboz á 15 labdac 1.05 frt. A pénz előzetes beküldése után 1 tekercset 1.25 frt-ért, 2 tekercset 2.30 frt-ért, 3 tekercset 3.35 frt-ért küld bérmentv *Pserhofer* J. gyógyszerháza, Bécs, I. Singerstrasse 15.

Szinház.

Demény Albert szintársulatától egy heti műsort láttunk lejátszani. Az idő és a darabok változatossága elég ahoz, hogy a társulat tehetségét és törekvését megismerjük. A társulat igyekszik a közönséget kielégíteni, eltekintve az első előadás fogyatkozásaitól, napról-napra jobban játszanak.

Valóban nem értjük a közönség részvétlenségét, mert most van a fő színházi szezon, az esték még elég hosszúak és most bizony senki sem mondhatja, hogy nem kelemes a színházba járni, nó meg az idő is kedvező. A lejátszott darabok kritikája a következő:

Első előadásul február 9-én színre hozták a *Primadonnát*. Három felvonásos zenés életkép. *Kövessy* Albert írta, a zenéjét *Tombor* Aladár szerzette. A *Goldstein* Számi szerzőjének ez a darabja a szini irodalom legujabb alkotásai közül való. Sovány történetbe, fűszerezve egy kis helyzet komikummal és helyenkint pikanteriával. A közönség sűrűn kacagott rajta, *Czinczár* Kajetán (*Balogh* Árpád) szerelmi viszontagságain, a felesége (*Recskey* Hermin) féltékenységi hajszáján. *Zóna* *Titusz* (*Abonyi* Gyula) meg a többiek mókáin. És ezzel a *Primadonna* a

Oda intette a pinczért és egy pohárka abszintot rendelt, melyet hirtelen felhajtott. Ugy folytatta.

— Itt a vége. Vagy nem a vége, nincs is. Olyan csonka, félben maradt szerelem ez olyan, mint egy rossz dráma. Sok-sok fájdalom és semmi megnyugtató . . .

Rágyujtott s újra a szivar füstöt nézte. A másik kettőn is olyan elfogadás féle látszott. Itt ebben a kávéházban olyan furesának tünt az fel, hallani ilyent? Azok a körülöttük levő hideg arcok egy cseppet sem változtak, mikor egy öreg ember lelkének fiatalkori poesisét elevenítette fel. Olyan különös.

Belépett a kis szerző. Egy szolid arcú, csillogó szemű fiatalember, akinek fél-szeg mozdulatain meglátszik, hogy nem rég hagyta el az iskolát, még köszönni is olyan bátortalanul mer. Azután beszéltek a darabról, a közönségről. A kis szerző csak nézett, hol rájuk, hol meg ki az ablakon, ugy látszott, mintha alakokat keresne egy másik darabjához. Szólni is akart valamit, látszott az arcán, de aztán csak abba hagyta.

— *Fiatal barátom* — szolt a kritikust mit fog csinálni, ha nem sikerült a darab?

Erre a másik színész nevetett. A kis szerző nem szolt semmit. Az öreg is elkezdte.

— *Ej ha füttyülnek, az lesz ám még a baj!*

Még a másik színész is mondott valamit valami erősebbet és a kritikust is.

A kis szerző csak néz, elfogódva ül, de emelkedik a melle egy nagyot lélekszik, aztán még jobban csillog a szeme és valami szokatlan, tiszta lélekre valló vonás ül az arcán.

— *„De sikerült, hiszen imádkozott érte az édes anyám.“*

A kritikust nézi a szerzőt, az öreg színész is meglepődik, körülnéznek és csodálkoznak, hogy ilyent hallanak itt. Valami olyan sajátságos hatása volt neki, mintha a levegő is szeretet melegével volna tele. Nem mozdul senki csak néz, csak gondolkodik a tiszta szeretetről.

„Ugye szereti az az édes anyját, szolt végre az öreg, hogy csak valamit mondjon

A kis szerző nem felel, de a szeméibe ott csillog a legilletékes felelet. Valamit elővesz a zsebéből, egy tárcza s amint kinyitja egy fénykép látszik benne. Az öreg

is odahajol és nézi tovább, még közelebb hajol, egész le, az ereje egész elhagyja, mert az mind a szemében van, nincs most az öregből semmi, csak a szeme lát, a lelke pedig érez. Ugy nézi, hosszasan . . . *ej a szivarfüst, belement a szemébe, az a kis köny csep meg lefolyik, félre teszi a szivart. Hogy valamit mégis kérdezzen odaszól.*

— *„Ugye az édes anyja?“*

— *„Igen“*

De feleletet nem vár, nem is hallja akkorra már indult, a többiek csak néztek utána, de elment, ki, kifelé az utcára s ott megállt. Belenézett a sötétségbe hallotta a zsirogást, a villamos csengést, a kocsi-zörejt, a kiabálást, de az egész láрма összeolvadt előtte, ebbe mind csak egy nevet hallott, mind azt hajtotta „Anna“

Hirtelen megfordult és gyors léptekkel ment a színházhoz s ott bement az öltözőbe, magára zárta az ajtót, leült az asztalhoz, elő vette a szerepet, olvasta, elmondta hangosan. Most már érezte.

Akkor felöltözött, csöngettek a jelenés-re. Kiment s játszott, de játéka egész más volt, mint az előbbi, végig minden felvonásnál erősebb lett, érzőbb, s azt a jelenetet,

hozzáfűzött igényeket kielégítette. A többi szereplők *Somogyi Antal*, *Dunay Árpád*, *Körösy Valérka*, *Kovács Aranka* játékát is rokonszenvvel kísérte a közönség, itt ott tapsolt, *Körösy* és *Balogh* kettősét meg is ismételtette.

Február 10-én két előadást tartottak. Délután leszállított helyárrakkal színre került egy régi ismeretes népszínmű, a *Tündérlak Magyar honban*. A népek és gyermeknek szánt előadás, de megnézhetők a két kategóriába nem tartozók is. Az esti előadás tárgya volt, *Derék Antal* népszínműve, az *Öregbíró*. A darab sem többet sem kevesebbet nem ér, mint a többi újabb recept szerint készült népszínmű. Az összes alakok ismerősek, csak az összetétel más. A szereplők igyekeztek, ami legtöbbször sikerült is nekik. Érdeklődtünk a fejlemények iránt, s ez már a szereplők érdeme. *Demény Albert* meggondolt okos öregbíró volt. Mellette legjobban tetszett *Dunay Árpád* (*Bogar Peti* kishéres) és *Kovács Aranka* (*Juczika*) pajzánkodása. Az előbbi *Göre Gábor* stílusú nótáit megismételtette a közönség.

Február 11-én *Kövessy Albert* énekes bohózata, a *Diplomás kisasszonyok*, került színre. Az újabb bohózatok közül való. Apró történet keretében a szerző elég érdekesen és mulattató módon festi a nőemancipáció bizottságait. Az előadás a közönségnek tetszett, erre nyújtottak következtetést a zajos derűtség és taps. Legtöbb elismeréssel adozhatunk *Abonyi Gyulának* (*Lipkai Fridolin*) és *Somogyi Antalnak* derűtség kísérte mondokáikat. A hölgyek közül *Körösy Valér* (*Oceánia*) és a diplomás kisasszonyok *Szabó Mariska*, *Kovácsics Kornél*, *Deményné Kovács Aranka* csinos jelenség voltak.

Február 12-én a *Gyurkovics leányokat* adták. *Herzeg Ferencz* e népszerű színművét szívesen láttuk a szereplők előadásában. Az összjátékot dicséret illeti. A hölgyek közül *Reeskey Hermin* az özv. *Gyurkovicsné* szerepében, *Szabó Mariskát*, *Körösy Valért* és *Deményné* dicsérik. A férfi szereplők szintén megfeleltek feladatuknak. Az igazgató, *Demény Albert* katonát ezredes volt és *Balogh Árpád* értelmes és ügyes alakítást nyújtott, végül pompásan megállottak helyüket mint mindig: *Abonyi* a Gida szerepében és *Dunay* mint Jankó héres. Sokat és szívből kacagott nekik a közönség.

N. Z.

Február 13-án *Szardán* színre került: *Az asszony verve jó*. Eredeti népszínmű 3 felv. dalok és táncokkal írta *Lukácsy Sándor* zenéjét szerző *Lányi Géza*. A darabban bizony nem sok morál van. Össze sem ha-

ahol, apa fia boldogságán aggódik, oly megkapó erővel játszotta, hogy a közönség nem tudott mit csinálni, tombolt, tapsolt, s végül hívta az öreget a szerzővel együtt. Az öreg egyszer kijött s aztán felment az öltözőjébe, oda is elhallatszott a taps, szinte remegett a fal, hallotta amint a kis szerző nevét kiabálták. S ott abban a zajban leborult az asztalra, arcát a tenyerébe fektette és mindig mondogatta:

— „A fiam, a fiam és nem szabad szólni neki, az én fiam. És ugy sirt, zokogott. Az a nagy gyerek.

Vecsey Jenő.

sonlitható a régi jó népszínművekkel. A darab főszereplője *Szabó Mariska Kalász Zsófi* kikapós menyecske változatos szerepét érzelssel adta, különösen a 2. felvonás végén partnerével *Balogh Árpáddal* együtt megéremelték a tapsot. *Dudás Mihály* és *Bogar Dani* jó módu gazdák szerepében *Somogyi Antal* és *Abonyi Gyula* különösen tetszetek a közönségnek. Említésre méltó a folyton perlekedő *Boris feleség Reeskey Hermin* valamint *Veron leánya Körösy Valér*, *Dunay Árpád* jól meg felelt *Göncsi Palkó* szerepének, nemkülönben *Demény Albert* igazgató rövid szerepe is hatásos volt. Jól meg felelt szerepe a kis naiva *Kovács Aranka* (*Vicza*) és kinek kedves csicseregését szeretjük hallani. *Hinar András* szerepét *Kaeskovic Ödön* adta, kinek azt ajánljuk, hogy szerepét gyakrabban olvassa át, mert néha bizony erősen akadozik, egyébként elég jó alakított. A darab sikere közepes. — Közönség gyéren.

Febr. 14. Csütörtökön *Szigeti József* eredeti 3 felv. népszínműve *a Rang és mód* került színre. Ezen régi jó daraból sok erkölcsi tanulság vonható a darab tárgya még mindig aktuális, sőt aktuálisabb most mint régen. Remekül festi a szerző a semit ha valamivé lett. A büszke gőg a czim és rang korszak, anyagi tehetség nélkül sikasztásra v szí a felkapaszkodott férjet hogy második neje buta önzésének az áldozatot meghozza. Szerencsére a lenézett nagybácsi menti meg a férjét nagylelkűen a börtöntől (*Bannai Gábort*) a méltóságos urat *Kaeskovic Ödön* játszta mélyérzessel, különösen hatásos volt a 2. felv. utolsó jelenetében midőn öngyilkossá akar lenni. A rangkorságos nejét *Clarissét Deményné* adta meglehetősen, *Irma* mostoha leányát pedig *Körösy Valér* játszta közmegelegedéssel *Bannai Gerőt Somogyi Antal* oly remekül játszta meg, hogy rászolgált elismerésünkre, valamint felesége *Reeskey Hermin* és *Sándor* fiuk *Balogh Árpád* kinek jó játékát már régen ismerjük. *Auenburg gróf*, *Abonyi* rövid szerepét jól adta, azonban unokáját *Eltei Oszkár* bárót nem láttuk a színpadon. A többi apróbb szerepeket is jól játszták meg. — Felvonás közben *Somogyit* többször a lámpák elé hívta a közönség végül pedig az összes szereplőket is.

Február 15. Pénteken zóna előadásban *Tiszturak a zárdában* 3 felv. francia vigj. került színre. *Tours* kormányzója *Demény Albert* hígadtan és jól játszta szerepét. *Segades Kaeskovic* *Brissacot* pedig *Balogh Árpád* játszta, mindkettő jeleskedett szerepében. *Baudé Abbé Somogyiról* ismét csak jót mondhatunk *Szabó Marika Ursule* helyes kis pinceszér lány volt. — Fejedelemlő *Reeskey H.* valamint mint a növendékei *Louse Körösy V.* *Marie Kovácsics Cornelia* és *Mariska Kovács Aranka* jók voltak. — *Balogh Kaeskovic* és *Somogyi* gyakran megkacagatták a közönséget.

Szombaton 16. *Somogyi Antal* 30 éves színi működésének jubilleuma alkalmával az *Apósok* 3 felv. társadalmi vigjáték került színre. Az előadásról lapunk jövő számában fogunk beszámolni.

Ma vasárnap dél után egy régi jó darab a *Peleskei notárius* kerül színre nép és gyermek előadásként fél helyárrakkal. Este pedig a *Kurucz fufang*.

B. Gy.

KÖZGAZDASÁG.

Minta parasztgazdaság Markóczon.

A Szigetvári járásban az egyedüli minta parasztság Markóczon lesz, melyet a M. k. földmívelési miniszter 73324/IV. 3-b számú rendeletével *Biró József* markóczy polgárnak adományozott.

A tulajdonos 23 hold szántóföldet tartozik minta szerűen kezelni. A míveléshez szükséges, és engedélyezett segéd eszközök kiadását a miniszter részben a Somogyimegyei gazdasági egyesületre, részben pedig a „Magyar mezőgazdák szövetkezetére” bízta. A mely segéd eszközök allanak a mezőgazdasághoz szükséges mindennemű újabb féle talaj mívelőkől, eke vetőgép rosta stb.

A gazdasághoz szükséges jószág állomány szaporitáshoz megfelelő fajtájú marhák beszerzésével a pécsi állat tenyésztési kerület felügyelője bízott meg. Valamint nemesített jó gyümölcsfák kiadása is el lett rendelve. Azonkívül egy pár lovat is fog kapni, nem különben fajbaromfit is. Szóval mint a név is mutatja a tulajdonosnak mintaszerűen kell gazdálkodni 5 évig, mely idő alatt pontos számadást tartozik vezetni s a felügyeletre kirendelt közegek utasítását elfogadni és híven teljesíteni. A letelt idő után a míveléshez kapott tárgyak és jószágok a gazda birtokában maradnak.

A minta parasztság felállítására a népek nagy előnyére fog vállni, mert alkalma nyílik a gazdáknak látni és tapasztalni, hogy miként kell a földet helyesen jól kezelni és okszerűen gazdálkodni.

Sajnos, hogy a földmívelő népek még ma is meg van az a rossz szokása, a nem-bánomsága nemtörődömség. Ha valahol valami újítás lát a mi népünk, a fejét esoválva, vállát vonogatja, és így szól: Már én csak maradok a régi mellett, az apám is így szokta és mégis jó volt. Nő meg azt is mondja némely elbizakodott polgártárs, hogy már én csak jobban tudom mint az urak, akik kitalálnak minden ördögöt.

Nem így gondolkodott azonban ami okos polgártársunk *Biró József* kit személyesen is törekvő és jó gazdának ismerünk, hanem kérelmezte a neki előnyére és hasznára való minta gazdaság felállítását. Amit el is nyert. — Most csak arra kérjük *Biró* uramat, hogy oktassa és világosítsa fel az ottani földmívelő népet igyekezzen nekik megmutatni azt, hogy az okszerű gazdálkodás mindig megtermi a maga gyümölcsét.

Reméljük, hogy az ottani gazdákat sikerül is neki meggyőzni és ez már elég ha utánozni fogják őt a helyes gazdálkodás terén.

Neki pedig szolgáljon majd elégtételül az a tudat, hogy részben hazafias kötelességet teljesített másrészt pedig polgár társainak jó létét igyekezett előmozdítani, azáltal hogy megmutatta miként kell helyesen gazdálkodni.

B. Gy.

Névy Zoltán dr.
főszerkesztő.Bárvarth Gyula
felelős szerkesztőKozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

277 sz.

tkv. 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár és más csatlakozó végrehajtónak özv. Czapek Antalné sz. Jeszenszky Mathild és társai végrehajtást szenvedők elleni 3879 K 94 fillér tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járásbiróság területén levő Zsibót község határában fekvő a zsibóti 442. sz. telken felvett A 736 hrsz. sz. ingatlanra az árverést 4296 koronában ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi május hó 20-ik napján délelőtt 10 órakor** a kir. járásbiróság telekkönyvi iródájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 429 kor. 60 fil. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismernényt átszolgáltatni.

Kelt Szigetvár, 1901. évi január hó 25. napján.

A szigetvári kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Vásárhelyi
kir. albiró.

Feladás.

A szigetvári plébánia
birtokon álló 2000 drb.

akáczfát

f. hó 19-én (kedden)
a helyszínén d. e. 10
órákor egyben vagy
részletekben bírósági
engedéllyel eladom.

Kopári Gyula
zárgondnok.

Egy valódi amerikai vas szer-
kezetű, kereszt hurokat, elefánt
csont billentyűkkel ellátott egész új

ZONGORA

elutazás végett azonnal eladó, hol?
Megmondja a kiadóhivatal.

1166
901. szám,

Szigetvári járás főszolgabirójától.

Árverési hirdetmény.

A „Szigetvári temetkezési Egylet“ feloszlása következtében ennek tulajdonát képező, gyászkocsi, egy pár lószerszám, két fekete tollal, egy kocsis köpenyeg és sapka, egy pár fekete posztó lóterítő egy fekete selyem szövet zászlóból álló felszerelés 440 korona kikiáltási ár mellett **Szigetvárott a főszolgabirói hivatalban f. évi márczius 4-én d. e. 10 órakor** nyilvános árverésen el fognak adatni.

Az árverésre, kívánok oly figyelmeztetéssel hivatnak meg miként a vételár azonnal és készpénzben fizetendő ki.

Az árverésre, kerülő tárgyak Szigetvárott Öhlvang Károly kocsi-
gyártónál bármikor megtekinthetők.

Szigetvár, 1901. február 6.

Hegyessy
főszolgabiró.

Butorok

Ugy teljes berendezések valamint bu-
tordarabok, mindennemű kárpitozott butorok
jutányos árral vásárolhatók.

Fehér B. utóda cég

óriási választékú butor telepében

KAPOSVÁR.

Fő-utca 17. a megyehz átellenében.

Asztalos és kárpitos butorok javítása elfogadjatik.

ingyen csomagolás.

Kozáry Ede

Könyvnyomdája, Könyvkötészete, Könyv-és papirkereskedése,
a „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala
SZIGETVÁR, Zrinyi-tér 46. sz.

Elvállalja mindennemű nyomtatványok készítését

u. m.: Eljegyzési kártyák, báli meghívók, névjegyek, gyász-
 jelentések, csinos kivitelben jutányos árért.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból

Nagy raktár irodai kereskedelmi, vonalzott színes selyem és itató
 papirokból dus választék kereskedelmi és hiv. levél borítékokban,
 czégnomással 1000 drb. 6—9 K-ig.

Üzleti zseb, jegyzőkönyv, másoló, képes emlékkönyvek jutányos áron kaphatók.

**Nagy raktár legujabb képes levelezőlapokból,
 drb. 2 fillértől 40 fillérig.**

Saját kiadású szigetvári látkép Aquarell drb. 12 f Turbéli kápolna (platinó) drb. 10 f

Nagy választék legujabb bőr díszműárukból u. m. Szivartárczák, him-
 zessel s annélkül, Visitier dohány és pénzes tárczák, Szivarkatartók Könyv-
 tartó vásznak, szijak, ebvezető és nyakszijak, kutya ostorok.

Kitünő minőségű hegedű hurok és kellékek
 (zongora hangoló kulcs).

Dísz dobozok és pipere szappanok.

Óriási választék 1901. évi heti- napi tömb és fali naptárakban.

☛ Somogy kaposvári nép-naptár 1901. évre kapható. ☛

Nagyraktár Szivarka hüvelyekből.